

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 215. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234513536/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

ligesom en lille Hund. Og Frøken Rosenfeld satte sig ved Siden af hende, næsten i samme Stilling.

De hørte Konferensraaden, der vendte tilbage gennem Haven, og Fru Brandt, der gik inde i Sygeværelset. Nu satte hun sig, ved Fodenden af Sengen, med de brede Kappebaand frem over Brystet, som vilde hun spærre.

Der lød nogle sagte Trin inde i Dagligstuen, og Fru Brandt stod op. Det var Fru Lund, der kom listende og standsede ved hvert Skridt.

Hun blev staaende igen og tog Fru Brandt om Hofterne:

— Vi synes, det er saa slemt, Lund og jeg, sagde hun.

Og da Fru Brandt ikke sagde noget, blev hun ved: Kunde vi dog ikke hjælpe med noget?

— Tak, sagde Fru Brandt, der stadig tænkte paa Frøken Rosenfeld, som hun havde siddet før hende i Sofaen: vi kommer vel over det selv.

Fru Lund kom saa underlig hurtigt ud og hen ad Havegangen, hvor Skovrideren stod og ventede.

— Saá Du ham, spurgte han.

— Nej, svarede hun blot, hun havde den stille Graad i Halsen. Og Lund sagde (de to forstod altid hinanden uden at have talt):

— Ja, hun er en Stivnakke. Han følte noget som en Lyst til at slaa med knyttede Hænder.

Fru Lund havde Lommetørklædet fremme:

— Aa, Lund, sagde hun: det er vel kun hendes Væsen.

Fru Brandt var blevet staaende i Dagligstuen. Fast lukkede hun alle Vinduer og gik atter ind paa sin Vagt.

Det var blevet Aften, og der var mørkt i Sygestuen, hvor der brændte en lille Lampe og Doktoren kom og gik; det skinnede saa rødt paa Gardinerne.

— Det er saa lyst, sagde den Syge og drejede Hovedet.

— Det er Faklerne, sagde Doktoren.

— Ja, det er kønt, sagde Brandt.